

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ζ'.

Ένα πρωί, αφού έκαμε την τουαλέττα της, η κυρία Λιλίκα έφρόρεσε και τής κόρης της Αγγούλας τα κατακαίνουρα φορέματα...

Καλέ, αυτή η Καλλιόπη όμιλούσε σαν μάντισσα! Πραγματικώς, άμα οι γονείς της Λιλίκας είδαν την έγγονούλα ντων έτοι ώραία ντυμένην...

(Έπειτα συνέχεια)

ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΑΤΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚ.ΗΝΗ Ε'. (Συνέχεια)

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ. — Ά, έννοια σας, γιατί ξερούμε μεΐς πόσο ευαίσθητο είναι τδ στομάχι σας...

πάλι αυτός ο Γιαννάκης; Νά ηξευρ τουλάχιστον τδ έπίθετόν του!..

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ. — Και σοβαρός νέος. ΔΟΜΙΣΟΛ, μειροφρόνως: — "Ω!

«Δομισόλ, τρώγων λαμάργωγος...» (Σελ. 68, στ. α'.)

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ, κατ' ιδίαν: — Κα-θόλου δέν είνε μετριόφρων. (Δυνατά:) Σταμάτα, δόσε μιά κοτολέττα 'ς τόν Έξοχότατο.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(ΠΡΟΣΚΗΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΔΑΝΤΣΕΝΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Μία χονδρή μαγειρίσα έπαρουσιάσθη κρατούσα μεγάλην απλάδαν, γεμάτην από κόκκαλα και άλλα όρεκτικά άποφάγια.

«Έπεσε στα πόδια μας, χύνων δάκρυα ευγνωμοσύνης...»

(Ακούονται ήχοι πιάνου από τδ άλλο δωμάτιον). ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ: — Ποίς παίζει έκεί μέσα; ΔΟΜΙΣΟΛ, άκούων περιφρονητικώς: — Πώ, τί φρικτά που παίζει...

Έλεγαν οι άλλοι; Έπειτα η απλάδα ευωδίαζε τόσο έκτακτα!.. Ποτέ του δέν έφαγε τέτοια πράγματα... για, να τδ δοκιμάση λιγάκι...

Έκάθισε περίλυπος και ήρχισε πάλιν να συλλογίζεται, κυττάζων τδ παγωύνι. — Τί ήταν αυτό; Νά μη παραχωρούν ούτε ένα κοκκαλάκι εις τόν ζένον έπίσκεπτην; Άφού ή φέρεται έτσι, τί να περιμένη πλέον κανείς από τόν όχλον!..

